

XXXVIII.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892.

(Forelagt i Folketinget den 7. December 1904 af Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds [*Alfred Christensen*].)

§ 2 affattes saaledes:

Enhver Mand eller Kvinde, der har opnaaet 18 Aars Alderen og er ved sin Fornufts fulde Brug, kan ved en Erklæring afgiven i 2 fuldmyndige, vidnedygtige Personers Nærværelse bestemme, at hans eller hendes Lig skal brændes. Saadan Bestemmelse kan gyldig tilbagekaldes paa den nævnte eller anden bevislig Maade.

Iværksættelsen af en saadan Bestemmelse er dog, for saa vidt Omkostningerne ved Ligbrænding maatte overstige, hvad der vilde medgaa til en tarvelig og sømmelig Begravelse, betinget af, at det kan ske uden Skade for nogen, der har Krav paa den afdødes Bo.

For Personer under 18 Aar kan Bestemmelse om Ligbrænding tages ved en i Vitterlighedsvidners Nærværelse oprettet skriftlig Erklæring afgiven af begge Forældre eller, om nogen af dem er død, af den efterlevende.

Ere afdødes efterladte uvillige til at lade Bestemmelsen om Ligbrænding gennemføre, have de derom at gøre Anmeldelse til Øvrigheden, der foranstalter Ligbrændingen udført, saafremt afdøde har efterladt de fornødne Midler til at bestride Omkostningerne, eller disse paa anden Maade tilvejebringes.

§ 4 affattes saaledes:

Naar Ligbrænding har fundet Sted, skal Asken enten nedgraves paa Kirkegaarden eller opbevares paa særlig dertil indrettet, af Justitsministeren godkendt Sted (Kapel, Kolumbarium, Begravelsesplads).